

31998L0049

L 209/46

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

25.7.1998

DIREKTIVA SVETA 98/49/ES**z dne 29. junija 1998****o zaščiti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja zaposlenih in samozaposlenih oseb, ki se gibljejo v Skupnosti**

SVET EVROPSKE UNIJE JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti členov 51 in 235 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽³⁾,

(1) ker je prosto gibanje oseb ena od temeljnih svoboščin Skupnosti; ker Pogodba določa, da Svet soglasno sprejme takšne ukrepe na področju socialne varnosti, ki so potrebni, da se zagotovi prosto gibanje delavcev;

(2) ker socialno zaščito delavcev jamčijo zakonsko določeni sistemi socialne varnosti, ki jih dopolnjujejo dodatni sistemi socialne varnosti;

(3) ker zakonodaja, ki jo je Svet že sprejel za zaščito pravic delavcev, ki se gibljejo na ozemlju Skupnosti, in članov njihovih družin, do socialne varnosti in sicer uredb Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene in za člane njihovih družin, ki se gibljejo znotraj Skupnosti ⁽⁴⁾, in (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972, ki določa postopek za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in za njihove družine, ki se gibljejo znotraj Skupnosti ⁽⁵⁾, zadeva samo zakonsko določene sisteme pokojnin; ker sistem

usklajevanja, predviden v teh uredbah, ne obsega sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja, razen tistih, ki jih zajema pojem „zakonodaja“, opredeljen v prvem pododstavku člena 1(j) Uredbe (EGS) št. 1408/71, ali o katerem država članica da izjavo skladno z navedenim členom;

(4) ker ima Svet široko diskrecijo glede izbire najustrežnejših ukrepov, da se doseže cilj člena 51 Pogodbe; ker sistem usklajevanja, predviden v uredbah (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72, in zlasti pravila za seštevanje niso primerni za sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja, razen za sisteme, ki jih zajema pojem „zakonodaja“, opredeljen v prvem pododstavku člena 1(j) Uredbe (EGS) št. 1408/71, ali o katerem država članica da izjavo skladno z navedenim členom, in morajo zanje veljati posebni ukrepi, med katerimi je ta direktiva prvi ukrep, zato da se upoštevajo njihova posebna narava ter značilnosti in raznolikosti takšnih sistemov znotraj držav članic in med njimi;

(5) ker naj za nobeno pokojnino ali dajatev ne veljajo hkrati določbe te direktive in določbe uredb (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72 in zato za noben sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki sodi v področje uporabe teh uredb, ker je država članica dala izjavo v ta namen skladno s členom 1(j) Uredbe (EGS) št. 1408/71, ne morejo veljati določbe te direktive;

(6) ker je Svet v svojem Priporočilu 92/442/EGS z dne 27. julija 1992 o približevanju ciljev in politik socialne zaščite ⁽⁶⁾ predlagal, da naj države članice „spodbujajo, kjer je to potrebno, spremembe pogojev, ki urejajo pridobitev pokojnine in zlasti pravice do dodatnega pokojninskega zavarovanja, da se odpravijo ovire za mobilnost zaposlenih delavcev“;

⁽¹⁾ UL C 5, 9.1.1998, str. 4.

⁽²⁾ UL C 152, 18.5.1998.

⁽³⁾ UL C 157, 25.5.1998, str. 26.

⁽⁴⁾ UL L 149, 5.7.1971, str. 2. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1223/98 (UL L 168, 13.6.1998, str. 1).

⁽⁵⁾ UL L 74, 27.3.1972, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1223/98 (UL L 168, 13.6.1998, str. 1).

⁽⁶⁾ UL L 245, 26.8.1992, str. 49.

- (7) ker se k temu cilju lahko prispeva, če je delavcem, ki se preselijo ali katerih mesto zaposlitve se preseli iz ene države članice v drugo, zagotovljena enaka obravnava glede zaščite njihovih pravic do dodatnega pokojninskega zavarovanja kakor za delavce, ki ostanejo v državi članici ali katerih mesto zaposlitve se spremeni, vendar ostane v isti državi članici;
- (8) ker prosto gibanje ljudi, ki je ena od temeljnih pravic, zapisanih v Pogodbi, ni omejeno na zaposlene osebe, ampak zajema tudi samozaposlene osebe;
- (9) ker Pogodba ne določa drugih pooblastil, razen tistih v členu 235, za sprejetje ustreznih ukrepov na področju socialne varnosti za samozaposlene osebe;
- (10) ker naj imajo delavci in drugi upravičenci nekatera jamstva za enako obravnavo v zvezi z ohranitvijo pridobljenih pravic do pokojnine, ki izhajajo iz sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja, da se omogoči učinkovito uresničevanje pravice do prostega gibanja;
- (11) ker naj države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se dajatve v okviru sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja plačajo članom in nekdanjim članom teh sistemov, pa tudi drugim upravičencem po teh sistemih v vseh državah članicah, glede na to da so vse omejitve o prostem pretoku plačil in kapitala prepovedane po členu 73b Pogodbe;
- (12) ker naj se za pospeševanje uresničevanja pravice do prostega gibanja nacionalni predpisi, kadar je to potrebno, prilagodijo, da se delavcem, poslanim na delo v drugo državo članico, ali drugim osebam v njihovem imenu zagotovi, da lahko prispevke še naprej plačujejo v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja, vzpostavljen v prvi državi članici, v skladu z naslovom II Uredbe (EGS) št. 1408/71;
- (13) ker Pogodba v ta namen zahteva ne samo odpravo kakršne koli diskriminacije na podlagi narodnosti med delavci držav članic, ampak tudi odstranitev vseh nacionalnih ukrepov, ki bi te delavce lahko ovirali pri uresničevanju temeljnih svoboščin, zajamčenih v Pogodbi, kakor jih je razlagalo Sodišče Evropskih skupnosti v zaporednih sodbah, ali bi jih naredili manj privlačne;
- (14) ker naj delavce, ki uresničujejo svojo pravico do prostega gibanja, delodajalci, upravitelji ali drugi odgovorni za vodenje sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja ustrezno obveščajo, predvsem o izbirah in možnostih, ki so jim na voljo;

- (15) ker ta direktiva ne posega v zakonodajo držav članic o skupnem ukrepanju za zaščito poklicnih interesov;
- (16) ker naj zaradi raznolikosti dodatnih sistemov socialne varnosti Skupnost določi le splošni okvir ciljev in je zato direktiva najprimernejši pravni instrument;
- (17) ker v skladu z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti, kakor sta določeni v členu 3b Pogodbe, države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev te direktive in jih zato lahko bolje doseže Skupnost; ker ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseg te ciljev,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

CILJ IN PODROČJE UPORABE

Člen 1

Cilj te direktive je zaščititi pravice zavarovancev sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki se preselijo iz ene države članice v drugo, in tako prispevati k odpravi ovir za prosto gibanje zaposlenih in samozaposlenih oseb znotraj Skupnosti. Takšna zaščita se nanaša na pravice do pokojnine na podlagi obveznega in prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, razen tistih, ki jih obravnava Uredba (EGS) št. 1408/71.

Člen 2

Direktiva se uporablja za zavarovance sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja in druge upravičence po teh sistemih, ki so pridobili pravice ali so v postopku pridobivanja pravic v eni ali več državah članicah.

POGLAVJE II

OPREDELITEV POJMOV

Člen 3

V tej direktivi:

- (a) „dodatna pokojnina“ pomeni starostno ali drugo dodatno pokojnino, če to predvidevajo pravila sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja, uvedenega v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso, dajatve za invalidnost in pokojnino

preživelih oseb, katerih namen je dopolniti ali nadomestiti dajatve, ki jih zagotavljajo zakonsko določeni sistemi socialne varnosti za iste primere;

- (b) „sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja“ pomeni kateri koli sistem poklicnega pokojninskega zavarovanja za zaposlene, oblikovanega v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso, kakršne so pogodbe kolektivnega zavarovanja ali dokladni sistem, sklenjen v eni ali več panogah ali sektorjih, naložbeni sistem ali pokojninska obljuba, zajamčena z bilančnimi rezervami, ali kateri koli skupinski ali drug primerljiv režim za zagotavljanje dodatne pokojnine za zaposlene ali samozaposlene osebe;
- (c) „pravica do pokojnine“ pomeni kakršne koli dajatve, do katere so zavarovanci sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja ali drugi upravičenci upravičeni v skladu s pravili sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja in, kjer je to uporabno, z nacionalno zakonodajo;
- (d) „pridobljene pravice do pokojnine“ pomenijo kakršno koli upravičenost do dajatev, pridobljeno po izpolnitvi pogojev, ki jih zahtevajo pravila sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja in, kjer je to uporabno, tudi nacionalna zakonodaja;
- (e) „detaširani delavec“ pomeni osebo, ki je poslana na delo v drugo državo članico in za katero v skladu s pogoji naslova II Uredbe (EGS) št. 1408/71 še naprej velja zakonodaja matične države članice. Pojem „detašira“ se razloži skladno s tem;
- (f) „prispevek“ pomeni kakršno koli plačilo, ki je izvršeno ali se šteje kot izvršeno, v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja.

POGLAVJE III

UKREPI ZA ZAŠČITO PRAVIC DELAVCEV, KI SO DODATNO POKOJNINSKO ZAVAROVANI IN SE GIBLJEJO ZNOTRAJ SKUPNOSTI

Člen 4

Enakost obravnave v zvezi z zaščito pravic do pokojnine

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo ohranitev pridobljenih pravic do pokojnine za zavarovance sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja, za katere se ne plačujejo več prispevki v ta sistem, ker so se preselili iz ene države članice v drugo, v enaki meri kakor za člane, za katere se prispevkov ne plačuje več, vendar ostanejo na ozemlju iste države članice. Ta člen se uporablja tudi za druge upravičence v skladu s pravili zadevnega sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja.

Člen 5

Čezmejna izplačila

Države članice zagotovijo, da se dajatve iz sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja zavarovancev in drugih upravičencev

izplačujejo tudi v druge države članice brez dodatnih davkov ali transakcijskih stroškov, ki bi se lahko zaračunali.

Člen 6

Prispevki v sisteme dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki jih plačujejo detaširani delavci ali druge osebe v njihovem imenu

1. Države članice sprejmejo takšne ukrepe, ki zagotavljajo, da detaširani delavec, ki je zavarovanec sistema dodatnega pokojninskega zavarovanja, vzpostavljenega v državi članici, ali druge osebe v njegovem imenu, prispevke med detaširanjem v drugi državi članici, še naprej plačujejo v ta sistem.

2. Če se na podlagi odstavka 1 še vedno plačujejo prispevki v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja v eni državi članici, sta detaširani delavec in po potrebi njegov delodajalec oproščena vsake obveznosti plačevanja prispevkov v sistem dodatnega pokojninskega zavarovanja v drugi državi članici.

Člen 7

Informacije za člane sistema

Države članice sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da delodajalci, upravitelji in druge osebe, pooblaščenice za vodenje sistemov dodatnega pokojninskega zavarovanja, zagotovijo zadostne informacije zavarovancem sistema, če se preselijo v drugo državo članico, v zvezi s pravico do pokojnine in možnostmi, ki jim jih daje sistem. Informacije se morajo ujemati vsaj s tistimi, veljavnimi za zavarovance, ki še naprej bivajo v matični državi, vendar prispevkov ne plačujejo več.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 8

Države članice lahko določijo, da se določbe člena 6 uporabljajo samo za detaširanja, ki se začnejo 25. julija 2001 ali po tem datumu.

Člen 9

Države članice uvedejo v svoje nacionalne pravne sisteme ukrepe, potrebne, da vsem osebam, ki menijo, da so bile oškodovane zaradi neuporabe določb te direktive, omogočijo uveljaviti svoje zahteve v sodnem procesu, potem ko so izčrpale vsa druga pravna sredstva.

Člen 10

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje 36 mesecev po začetku uveljavitve ali pa najpozneje do tega datuma zagotovijo, da delodajalci in delavci uvedejo potrebne ukrepe z medsebojnim sporazumom. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da bodo doseženi rezultati, ki jih nalaga ta direktiva. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicovanja določijo države članice.

Komisijo obvestijo, kateri državni organi so pristojni za uporabo te direktive.

2. Države članice najpozneje do 25. januarja 2002 predložijo Komisiji besedila določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

3. Na podlagi informacij držav članic Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu, Svetu in Ekonomsko-socialnemu odboru v šestih letih od začetka veljavnosti te direktive.

Poročilo obravnava uporabo te direktive in po potrebi predlaga morebitne spremembe.

Člen 11

Ta direktiva začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 12

Direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourgu, 29. junija 1998

Za Svet

Predsednik

R. COOK